

ಅರ್ಥಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ವಿವಾಹ

ದಯಾನಂದರು ವೇದಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿರಬಹುದಾಗ ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಾಜವನ್ನು ಕಟ್ಟು ಪ್ರಾಣಿಕ್ಕೆ ಅರ್ಥಸಮಾಜವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿರು. ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಜಾತಿ, ಧರ್ಮ, ವರ್ಗದ ಜನರಿಗೂ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದರು. ‘ವೇದಗಳ ಜ್ಞಾನ ಇಡೀ ವಿಶ್ವಕೋಶಿತ್ವ’ ಎಂಬುದು ಅವರ ಅಭಿಮತವಾಗಿತ್ತು.

ಈ ರೀತಿ ಭಿಡುವಾದ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ, ಶೋಷಕರು, ಶೋಷಿತರ ಸಂಘರ್ಷದಲ್ಲಿ, ಏಕತೆ, ಭಾರತೀಯ ಭಾವನೆ ಎಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯ? ಬ್ರಿಟಿಷರು ಬಂದು ನಮ್ಮನ್ನು ಒಡೆದು ಆಳಲಿಲ್ಲ. ನಾವೇ ಒಡೆದು ಭಿಡುವಾಗಿ ಬಿಡ್ಡಿದ್ದೇವೆ. ಅವರಿಗೆ ಬಂದು ಆಳುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಹೊರಿಗಿನಂದ ಬಂದ ದಾಳಕೋರರು, ಆಕ್ರಮಣಕಾರಿಗಳು, ಬ್ರಿಟಿಷರಂತಹ ವಿದೇಶೀಯರು, ಝೋಚೆಗಿಸರು, ಹಿಡಿಯಪ್ಪು ಜನರಷ್ಟೇ ಇದ್ದಾರು. ಅಗಾಧ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಭಾರತೀಯರು ಸೋತದ್ದು ಹೇಗೆ? ‘ನಾವು ಇಂದು ವಿದೇಶೀಯರಿಗೆ ದಾಸರಾಗಿರುವುದು ನಮ್ಮ ದೂರುಭ್ಯಂದಿಂದಲೇ ಹೊರತು, ವಿದೇಶೀಯವರ ಪರಾಕ್ರಮದಿಂದಲ್ಲ’ ಎಂದರು ದಯಾನಂದರು. ‘ಇಂದನ ಭರತವರ್ವದ ದುರ್ಗತಿಗೆ ವಿದೇಶೀಯರಿಗಿಂತ ನಮ್ಮವರೇ ಹೆಚ್ಚು ಕಾರಣ. ಜಾತಿ ಪದ್ಧತಿಯ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಹರಿದೆಸೆಯಿರಿ’ ಎಂದು ದಯಾನಂದರು ಕರೆ ಕೊಟ್ಟಿರು.

ದಯಾನಂದರ ದೇಶಭಕ್ತಿ, ಅವರನ್ನು ಉಚ್ಚ ಅಂಗ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಎದರಲ್ಲೇ ‘ವಿದೇಶೀಯರು ನಮ್ಮ ಸಂಪತ್ತೆ ಲ್ಲವನ್ನು ಹೀರಿ, ಈ ಸಮ್ಮಾನ ಭಾವಿಯನ್ನು ದಾರಿದ್ದು ಪರಾಕಾಷ್ಟಗೆ ಮುಟ್ಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಸ್ವಾಂಭೂಮಿ. ಸ್ವಾಜ್ಯ ಲಭಿಸಿದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ‘ಸುಸ್ವಾಧ್ಯವಾಗುವುದು’ ಎಂದು ಸಾರುವರೆ ಮಾಡಿತ್ತು. ಪ್ರಥಮ ಬಾರಿಗೆ ‘ಸ್ವಾಜ್ಯ’ದ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ದಯಾನಂದರು ನೀಡಿದ್ದರು.

‘ಜನ್ಮಿದಿಂದ ನಿರ್ಧರಿಸುವ ಜಾತಿ ಪದ್ಧತಿಗೆ ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಾಜನೇ ಇಲ್ಲ’ ಎಂದು ದಯಾನಂದರು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತರಾದ ಹಿಂದೂಗಳಿಗೆ ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗೌರವವಿರುವುದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಆ ವೇದಗಳನ್ನು ಜನಸಾಮಾಜಿಕಿಗೆ ಎಟಕುವರೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಸಮಾಜ ಸುಧಾರಣೆ ಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ಅನಿಸಿತು. ವೇದಗಳ ಆಧಾರವಿಲ್ಲದೆಯೂ ಅವರು ವೈಚಾರಿಕ ಕ್ಷಾಯಿಗೆ ಆಪ್ಯಾನ ನೀಡಬಹುದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅದು ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣ ಕ್ಷಾಯದ ಹೋರಾಟವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ತಮಗೆ ವಿಶ್ವಾಸಿರೂಪ ವೇದಗಳನ್ನೇ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿ ತಿಳಿಸುವುದು ದಯಾನಂದರ ನಂಬಿಗೆ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯತಂತ್ರದ ವಿಧಾನ ಎರಡೂ ಆಗಿರಬಹುದು. ಅಧವರ್ವೇದದ ಬಂದು ಮತ್ತುವಿದೆ:

ಸ್ವಾದಯಂ ಸಾಂಮಸ್ಯೆಮವಿದ್ದೇಷಂ ಕ್ಯಂಕೋಮಿ ವಃ ಅನ್ಯೋ ಅನ್ಯಮಂಭಯ್ಯತ ವಸ್ತಂ ಜಾತಮಾಫ್ಯಾ ಇದರ ಅಧರ:

ನಾನು ನಿಮ್ಮ ವ್ಯಾದಯ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸು ದೈತ್ಯದಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಿರುವಂತೆ ಬೇಸೆಯುತ್ತೇನೆ. ಹಸುವ ಆಗತಾನೇ ಹುಟ್ಟಿದ ಕರುವನೋಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸುವರೆ ಪರಸ್ಯರೂಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸಿದರು. ಇದ್ದು ಪ್ರಿತಿ ಭಾರತೀಯ ಭಾವನೆಯನ್ನು ವೇದಗಳು

ವೈಕ್ಯಾಪದಿಸಿರುವಾಗ, ಈ ವಿಫೇಟನೆ, ಮೇಲು-ಕೆಳು ಅವಾನವಿಯ ಎಂದು ದಯಾನಂದರು ಭಾವಿಸಿದ್ದರು. ಬದಲಾವಣೆಯ ಆಶಯ, ಶೋಷಿತ ವರ್ಗದ ದನಿ ದಯಾನಂದರದು. ಅವರು ವೇದಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿರಬಹುದಾಗ ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ದಸಮಾಜವನ್ನು ಕಟ್ಟುವಲ್ಲದ್ದುತ್ತದೆ ಆಯುಸಮಾಜವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಜಾತಿ, ಧರ್ಮ, ವರ್ಗದ ಜನರಿಗೂ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದರು. ‘ವೇದಗಳ ಜ್ಞಾನ ಇಡೀ ವಿಶ್ವಕೋಶಿತ್ವ’ ಎಂಬುದು ಅವರ ಅಭಿಮತವಾಗಿತ್ತು.

ಇಗ್ನೇದ ರಚನೆಯ ಕಡೆಯ ಭಾಗದ ‘ಪುರಾಷೂಕ್ತ’ದ ಒಂದೇ ಬಂದು ಮಂತ್ರ, ವರ್ಣ ವಿಭಜನೆಯ ಆರಂಭವನ್ನು ಬಹುಶಃ ಸೂಚಿಸಿತ್ತು. ಇದನ್ನೇ ಶೋಷಕೆಯ ಅಸ್ತ್ರವಾಗಿ ಬಳಿಕೊಂಡವಿರ್ದಿದ್ದರು. ಕಾಶಿಯ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸನ್ಯಾಸಿ ವಿಶುದ್ಧಾನಂದರು, ‘ಬ್ರಾಹ್ಮಣಃ ಅಸ್ಯ ಮುಖಿಂ ಅಃಿತ್ತಾ...’ ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ಆಧರವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ, ‘ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಬ್ರಹ್ಮನ ಮುಖಿಂದಿದ ಹುಟ್ಟಿದನು’ ಎಂದು ಆರಂಭಿಸಿ, ‘ಶಾಂತ ಪಾದದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ’ ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ – ‘ನಿರಾಕಾರನಾದ ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ಮುಖಿಂ ಇಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಅವನ ಮುಖಿಂದಿದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಹುಟ್ಟಿವುದು ಹೇಗೆ?’ ಎಂದು ದಯಾನಂದರು ಸವಾರಿಸೆದಿದ್ದರು. ‘ಮುಟ್ಟಿನಿರಲೇ ಜಾತಿ’ ಎಂಬ ಪ್ರಕಟಿತ ದುಪ್ಪ ಜಾತಿಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಉಗ್ರವಾಗಿ ವಿಂಡಿಸುವುದು ದಯಾನಂದರಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಿತ್ತು.

‘ಇಂದು ಯಾವುದನ್ನ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮ ಎನ್ನುತ್ತಾರೋ, ಅದು ವೇದಗಳ ಪ್ರಕಾರವಿಲ್ಲ. ಮೊದಲಾಗಿ, ಹಿಂದೂ ಎಂಬ ಹೆಸರೇ ನಮ್ಮದಲ್ಲ. ಅವಶಾಯಾದ, ವಿಗ್ರಹಾರಾಧನೆ, ಜಾತಿಪದ್ಧತಿ, ವೃತ್ತಕಶ್ಯಾಂಧ ಇವೆಲ್ಲವೂ ವೇದ ವಿರುದ್ಧವಾದವು’ ಎಂದರು.

‘ವೈದಿಕ ವರ್ಣವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾನವರು ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನಾಧರಿಸಿದ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಗಗಳು ಮಾತ್ರ. ಅವು ಅಪರಿವರ್ತನೆಯಾದುವಲ್ಲ. ಆಧವಾ ಹುಟ್ಟಿನಿರಲೇ ಬರುವುದಾಗಲೇ ಅಲ್ಲ’ ಎಂಬುದು ಅವರ ಗಾಥ ನಂಬಿಗೆಯಾಗಿತ್ತು. ‘ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಮಗ ಹುಟ್ಟಿನಿರಲೇ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾಲೇಜಿನ ಪ್ರೈಫೇಸರ್ ಬಿಂಬಿನ ಮಗ ಹುಟ್ಟಿನಿರಲೇ ಪ್ರೈಫೇಸರ್ ಆಗಲಾರ. ಹುಟ್ಟಿನಿರ ಯಾರೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿವುದಿಲ್ಲ, ಶಾಂತರಾಗಿ ಕೂಡಾ’ – ಇದು ಜಂಗಿಂ ಅಯುಸಮಾಜದ ಅಭಿಮತ.

‘ತನ್ ಕಾಯಕದಿಂದ ಶಾಂತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಾಗಬಲ್ಲನು. ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಶಾಂತನಾಗಬಲ್ಲನು’ ಎಂದು ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ದಯಾನಂದರು, ‘ಪ್ರಾಚಿನ ಕಾಲದ ವ್ಯಾಸ, ಪರಾಶರ, ವಾಲ್ಯುತ್, ಕೌಂಡಿನ, ಸತ್ಯಾಗಮ, ಮಾತಂಗ ಇವರಾರೂ ಹುಟ್ಟಿನಿರ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸಾಧನೆಯಿಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾದವರು’ ಎಂದು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದರು.

ದಯಾನಂದರು ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ಷಾಯಿಯನ್ನು ಬಯಸಿದ್ದರು. ಭಾರತದ ಒಗ್ಗಟನ್ನು ಬಯಸಿದ್ದರು.